

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 11Csp/150/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623204858
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Červenková
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6623204858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, sudkyňou JUDr. Katarínou Červenkovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO:53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, XXX XX C., o zaplatenie 237,72 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.11.2023 sa žalobca: EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako právny nástupca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA domáhal voči žalovanému zaplatenia dlžnej istiny vo výške 237,72 Eur s prísl. a náhrady trov konania titulom nesplatenia poskytnutých finančných prostriedkov žalovaným na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.09.2021.

2. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že jeho právny predchodca so žalovaným uzatvoril dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bol záväzok právneho predchodcu postupcu poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 229,- Eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých 24 mesačných splátok vo výške 11,54 Eur, so splatnosťou prvej splátky 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý a s konečnou splatnosťou úveru 15.9.2023.

V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 25.05.2022 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sumu vo výške 237,72 Eur, pričom pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 204,86 Eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 14,86 Eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 0,00, z neuhradených poplatkov 18,00 Eur.

Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nevykonal žiadne úhrady.

Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 237,72 Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 204,86 Eur, neuhradeného riadneho úroku vo výške 14,86 Eur, z neuhradeného poistenia splátok vo výške 0,00, z neuhradených poplatkov 18,00 Eur.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu: Zmluvu o revolvingovom spotrebnom úvere a vydaní kreditnej karty, Všeobecné obchodné podmienky CETELEM SLOVENSKO, a.s., Výpis z úverového účtu žalovaného, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s potvrdením o

doručení, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 03.07.2023 a zo dňa 19.07.2023, Pokus o zmier zo dňa 19.07.2023, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2023 s prílohou.

4. Súd výzvou zo dňa 18.12.2023 vyzval žalobcu v zmysle § 138 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok na späťvzatie žaloby v časti, v ktorej je zjavne nedôvodná a preukázanie splnenia postupu podľa § 53 ods.9 OZ pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Zároveň výzvou zo dňa 11.1.2024 žiadal žalobcu o označenie konkrétnej splátky, ktorá vyvolala zosplatnenie, preukázanie doručenia výzvy banky žalovanému na zaplatenie zosplatnenej pohľadávky pred jej postúpením podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a zaslanie všetkých dokladov a výstupov z registrov, ktorými overoval jeho právny predchodca bonitu žalovaného.

Na výzvu súdu reagoval žalobca podaním zo dňa 28.12.2023, v ktorom zastával názor, že v spornom prípade došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nakoľko postupca výzvou zo dňa 01.04.2022 vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok vo výške 52,62 Eur a upozornil ho aj na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Táto výzva bola žalovanému doručená dňa 07.04.2022. Doručením tejto výzvy začala plynúť 15 dňová lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynula dňa 22.04.2022. Žalovaný omeškané splátky neuhradil, preto podaním zo dňa 25.05.2022 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedená zásielka bola žalovanému doručená dňa 30.05.2022. K právu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo zo strany banky pre nesplnenie splátky, ktorej splatnosť bola datovaná na 15.02.2022.

Zároveň zobral žalobca žalobu čiastočne späť v časti zmluvného úroku vo výške 18,99 % ročne zo sumy 204,86 Eur od 26.05.2022 do zaplatenia nad sumu 22,62 Eur. (Súd o čiastočnom späťvzati žaloby postupom podľa § 145 ods.3 Civilného sporového poriadku nerozhodoval, nakoľko bolo doručené súdu ešte pred doručením žaloby žalovanému.)

Podaním zo dňa 29.01.2024 žalobca súdu uviedol, že skúmal bonitu žalovaného pred poskytnutím úveru z úverového registra, lustráciou v Sociálnej poisťovni a údajmi zistenými od žalovaného pri podpise zmluvy. Splnenie povinnosti v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách žalobca preukazoval výzvou zo dňa 01.04.2022 spolu s doručenkou a výzvou zo dňa 25.05.2022 spolu s doručenkou.

5. Žalovanému súd doručil žalobu spolu s procesnou uznesením, ktorým vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k podanej žalobe, uvedenie rozhodujúcich skutočností na svoju obranu, pripojenie listín, na ktoré sa odvoláva a označenie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení, ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Žalovaný si žalobu s procesným uznesením prevzal dňa 17.01.2024, k žalobe sa v súdom stanovenej lehote nevyjadril, ani nenavrhol vykonať žiadne dôkazy.

Skutkovým základom pre rozhodnutie súdu sa tak stali skutočnosti tvrdené žalobcom a ním predložené listinné dôkazy.

6. Podľa § 297 písm.b) CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

9. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd nenariadil na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, keďže hodnota sporu bez príslušenstva nepresahuje sumu 1000,-Eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán považuje za nesporné. Súd v súlade s § 297 CSP vec prejednal a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 13.03.2024. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote.

10. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

11. Dňa 20.09.2021 uzatvoril žalovaný v právnom postavení dlžníka s právnym predchodcom žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA Zmluvu spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 229,00 Eur, s výškou mesačnej splátky 11,54 Eur počas 24 mesiacov, s úrokom 18,99 % p.a., so splatnosťou mesačnej splátky: 15.deň v mesiaci, s poplatkom za poistenie 5,29 % a výškou mesačnej splátky s poistením 12,15 Eur a revolvingový spotrebiteľský úver vo výške úverového rámca do 5.000,- Eur, aktuálnej výšky úverového rámca: 900,- Eur, s výškou mesačnej splátky: min. 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,00 Eur, so splatnosťou mesačnej splátky: 10.deň v mesiaci, s výškou úrokovej sadzby: 27,48% p.a, s poplatkom za poistenie: 5,29 %, s RPMN: 39,26%.

12. Písomným upozornením: „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 01.04.2022 právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že eviduje voči nemu pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 52,62 Eur. Zároveň ho vyzýva na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru s príslušenstvom. Priloženou fotokópiu doručky žalobca preukázal, že uvedená výzva bola žalovanému doručená dňa 7.4.2022 (čl. spisu 79).

13. Písomným podaním: „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru - predžalobná výzva“ zo dňa 25.05.2022, právny predchodca žalobcu oznamuje žalovanému, že eviduje voči nemu pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 237,72 Eur, z čoho istina predstavuje 204,86 Eur, úroky 14,86 Eur a poplatky 18,00 Eur. Zároveň oznamuje žalovanému vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru vrátane príslušenstva k 25.05.2022 a vyzýva ho na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom. Priloženou fotokópiu doručky žalobca preukázal, že uvedené oznámenie bolo žalovanému doručené dňa 30.5.2022 (čl. spisu 45).

14. Zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný nerozporoval, ako aj z výpisu čerpania splátok a úhrad žalovaného (č.l. spisu 7) súd zistil, že žalovaný čerpal úver vo výške 229,00 Eur, jednotlivé splátky úveru splácal nepravidelne, pričom poslednú splátku pred zosplatením uhradil dňa 16.12.2021. Do zosplatenia úveru, t.j. do 25.05.2022 žiadnu ďalšiu splátku neuhradil.

15. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníkom zo dňa 21.06.2023 bola pohľadávka voči žalovanému postúpená na žalobcu.

16. Podľa § 497 zák.č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), účinný ku dňu 20.09.2021, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom k 20.09.2021, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 53 ods. 9/ OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zb.z. o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

21. Vyššie zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

22. Zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko z obsahu zmluvy vyplýva, že pôvodný veriteľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojho predmetu podnikania a žalovaný uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ani v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o spotrebiteľský úver, ktorý spĺňa definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm.a) a b) zákona č. 129/2010 Zb.z., a uzavretá zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm.d) citovaného zákona, preto úver ňou poskytnutý je nutné považovať za spotrebiteľský úver. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy je v danom prípade potrebné aplikovať nielen ustanovenia zákona č. 129/2010 Zb.z. , ale aj ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkov je spotrebiteľ, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 52 ods. 2 prvej vety Občianskeho zákonníka.

23. Nakoľko ide o konanie s ochranou slabšej zmluvnej strany – spotrebiteľa, súd bol povinný z úradnej povinnosti posúdiť nielen obsah úverovej zmluvy, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti, ale aj (ne)účinnosť zosplnenia úveru, nakoľko táto skutočnosť je právne významná nielen pre posúdenie premlčania, ale aj platnosť postúpenia pohľadávky na nebankový subjekt a tým posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

Po posúdení obsahu zmluvy súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona 129/2010 Zb.z., preto nie je možné z tohto dôvodu konštatovať jej bezúčnosť a bezpoplatkovosť.

24. Žalobca v konaní preukazoval účinnosť zosplatenia úveru listinnými dôkazmi označenými ako: Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru a ich doručenie fotokópiami doručeníek. Tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné a žalovaný doručenie uvedených písomností ani nerozporoval.

25. Žalovaný mal uhradiť prvú splátku úveru 15. deň po prvom čerpaní úveru (15.10.2021) a ďalšie splátky vždy k 15.dňu v kalendárnom mesiaci.

K mimoriadnemu zosplateniu úveru môže veriteľ pristúpiť po splnení zmluvných a zákonných podmienok tzn., že zosplatenie úveru musí byť jednak dojednané v zmluve, resp. v obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy, a zároveň musí byť v súlade so zákonnými podmienkami.

Žalobca predložením zmluvy o úvere (časť 3, bod 3.3 zmluvy) preukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, keď za podstatné porušenie zmluvných povinností dlžníka sa považovalo aj neuhradenie splatných peňažných záväzkov v termíne splatnosti a následne vyhlásiť úver za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorázovo pred termínom splatnosti.

Z výpisov účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný pred zosplatením úveru uhradil jednotlivé splátky nepravidelne, čím sa dostal do omeškania so splácaním úveru, pričom poslednú splátku pred zosplatením uhradil dňa 16.12.2021. Do zosplatenia úveru, t.j. do 25.05.2022 žiadnu ďalšiu splátku neuhradil.

26. Zákonou podmienkou vyhlásenia mimoriadnej splatnosti je dodržanie postupu určeného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, kedy veriteľ môže uplatniť svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Právny predchodca žalobcu písomným upozornením: „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 01.04.2022 oznamuje žalovanému, že eviduje voči nemu pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 52,62 Eur. Zároveň ho vyzýva na okamžité zaplatenie dlžnej sumy, v opačnom prípade bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru s príslušenstvom

Písomným podaním: „ Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 25.05.2022 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému zosplatenie celého úveru k 25.05.2022 a zároveň ho požiadal o úhradu celého dlhu.

27. Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že k zosplatneniu úveru došlo postupom súladným s ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko pokiaľ splátkou, ktorá vyvolala zosplatnenie bola podľa oznámenia žalobcu splátka z 15.02.2022, žalovaný bol s uvedenou splátkou v omeškaní počas mesiacov 03/2022, 04/2022, 05/2022, bol na možnosť zosplatnenia riadne upozornený a do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, t.j. do 15.06.2020 veriteľ využil svoje oprávnenie úver zosplatiť (zosplatnenie dňa 25.05.2022).

28. Vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol z bankového úveru, ktorý je regulovaný špeciálnou právnou úpravou, a to Zákonom o bankách, ktorý je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom s charakterom lex specialis. Keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka (§ 524 a nasl.), je potrebné zohľadniť aj túto špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky, zakotvenú v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z o bankách.. Toto ustanovenie totiž sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že postúpením pohľadávky iným nebankovým subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky v priebehu trvania úverového vzťahu. V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu aj z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to bez ohľadu na to, či spotrebiteľ tieto skutkové tvrdenia veriteľa popiera (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.10.2021, sp.zn. 4Cdo/162/2020).

29. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

30. Postúpenie pohľadávky (cesia) je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stáva postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami ňou spojenými.

Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobca v konaní preukazoval predložením Zmluvy o postúpení pohľadávok zo 21.06.2023 uzatvorenej medzi BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a EOS KSI Slovensko, s.r.o.

31. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Zb.z. o bankách, môže byť iba taká pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Tieto predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Z uvedeného teda vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť peňažný záväzok až vtedy, ak je dlžník aktuálne napriek písomnej výzvy banky v omeškaní o viac ako 90 kalendárnych dní. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 z 24.04.2018, na ktoré nadväzuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/26/2017, kedy nerešpektovanie zákonnej úpravy § 92 ods. 8 zákona o bankách, má

za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom a spôsobuje nedostatok prechodu žalobou uplatneného práva na postupníka, a teda i nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie.

32. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že 1. predpokladom platného postúpenia pohľadávky je splatnosť pohľadávky, či už v dôsledku konečnej splatnosti, alebo účinného zosplatnenia pohľadávky. Banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, ale len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splátky, ktoré sú už splatnými.

Súd už vyššie konštatoval platnosť zosplatnenia úveru, preto 1. predpoklad postúpenia pohľadávky z banky na nebankový subjekt bol naplnený.

33. Následne súd skúmal, či aj 2. podmienka postúpenia úveru z banky na nebankový subjekt v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách bola naplnená (zaslanie predchádzajúcej výzvy klientovi banky potom, ako je nepretržite dlhšie ako 90 kal. dní v omeškaní).

Na výzvu súdu žalobca v konaní uviedol, že za túto výzvu považuje výzvu zo dňa 1.4.2022 a tiež výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru z 25.05.2022.

Žalobca, ktorému bola pohľadávka bankou postúpená, je povinný tvrdiť aj preukázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku, a napriek tomu ostal dlžník v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Pre splnenie tejto podmienky je nevyhnutné, aby sa uvedená písomná výzva dostala do dispozičnej sféry dlžníka.

Takouto výzvou však nemôže byť výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ani samotné oznámenie o zosplatnení úveru, ale predpokladá sa výlučná a samostatná písomná výzva banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku (rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cdo/266/2020 z 31.3.2022 a rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/75/2020 z 27.10.2022).

Hoci zákon o bankách nevyžaduje, aby banka presne citovala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ani povinnosť banky žalovaného upozorniť na možnosť postúpenia pohľadávky na iný subjekt, podľa názoru súdu, je účelom tejto výzvy práve ochrana klienta pred postúpením bankovej pohľadávky nebankovému subjektu, preto je nevyhnutné, aby bol dlžník na možnosť postúpenia takejto výzvy upozornený. Ide o minimálnu požiadavku na splnenie účelu uvedeného v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách, pričom táto výzva by mala nasledovať až po zosplatnení predmetného úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 14CoCsp/12/2023 – 150 zo dňa 31.07.2023, v ktorom súd vychádzajúc z právnej úpravy ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách ako aj teleologického výkladu tohto zákonného ustanovenia sledujúc účel a zmysel tejto právnej úpravy a má za to, že pred samotným postúpením pohľadávky banky na iný subjekt zákonná úprava vyžaduje osobitnú a samostatnú písomnú výzvu banky, ktorej banka v relevantnej časovej súvislosti pred samotným uskutočnením postúpenia pohľadávky klienta na iný subjekt, vyzve tohto klienta na eventuálne zaplatenie a splnenie si zameškaného záväzku voči banke s upozornením, že v súlade s dikciou ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách pokiaľ aj napriek tejto písomnej výzve banky zostane naďalej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného záväzku voči banke, môže banka využiť svoje oprávnenie a svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť aj inému subjektu bez súhlasu klienta. Práve takouto formou je ochrana klientov účinne nielen fiktívne zabezpečená.

Vo vyššie uvedenom rozhodnutí Krajský súd Banská Bystrica poukazuje okrem iného aj na to, že medzi výzvou, ktorú pre platné a účinné postúpenie pohľadávky nevyhnutne vyžaduje ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách a samotným postúpením pohľadávky banky na iného veriteľa nevyhnutne musí byť aj časová súvislosť, pričom táto podmienka nie je naplnená, ak od výzvy banky po postúpenie pohľadávky uplynie značné obdobie. V súdenom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky na základe žiadosti o postúpenie a prevod dňa 21.06.2023, pričom k vyhláseniu predčasnej splatnosti 25.05.2022. Pokiaľ banka pristúpi k postúpeniu svojej pohľadávky po viac ako roku od zosplatnenia úveru, nemožno považovať výzvu obsiahnutú v oznámení o zosplatnení úveru za výlučnú a samostatnú výzvu v časovej súvislosti s postúpením pohľadávky.

Súd teda uzatvára, že výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ ani výzvu, ktorou došlo k zosplatneniu úveru nemožno považovať za kvalifikovanú výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (obdobne rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica z 18.03.2021, sp.zn. 11CoCsp/3/2021, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica z 13.05.2021, sp.zn. 12CoCsp/36/2020 a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica z 31.07.2023, sp.zn. 14CoCsp/12/2023 – 150 a vyššie uvádzané rozhodnutia NS SR sp.zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022 a sp.zn. 4Cdo/75/2020 z 27.10.2022).

34. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienky, t.j. doručenie samostatnej výlučnej výzvy podľa § 92 ods. 8 prvej vety Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky, je nutné samotné postúpenie pre nespĺnenie zákonných podmienok považovať za absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, na neplatnosť ktorého je súd povinný ex offio prihliadať, a to aj bez námietky žalovaného.

35. Súd právne uzatvára, že zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené zákonné podmienky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, a z tohto dôvodu ani následný právny úkon – postúpenie pohľadávky nie je platným právnym úkonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd žalobu z dôvodu absencie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v konaní spôsobenej neplatnosťou postúpenia pohľadávky zamietol.

36. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

39. Žalovaný mal v konaní plný úspech, keďže súd žalobu v celom rozsahu zamietol a patrilo by mu právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, no nakoľko si žalovaný v konaní žiadne trovy neuplatnil, ani mu zo spisu nijaké nevplyvajú, súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza 14, Lučenec.

Odvolanie je potrebné predložiť v potrebnom počte rovnopisov tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na trovy toho, kto odvolanie podal.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.